पिशा। युधि सङ्ग्रामे पक्षी रथं वभञ्ज भग्नवान् तस्य पुष्पका ज०म०
दन्यत्वात् तथाहि कद्रथवत् कुत्सितरथमिव रथवदयोश्चेति
कदादेशः धुरं वहन्ति धौरेयाअश्वाः धुरोयद्वौ पिशाच
स्येव मुखं येषान्ते धौरेयायत्र रथे तत्पिशाचमुखधौरेयं सच्छो
भनं शस्त्रङ्कवचञ्च यस्मिन् तद्भीमभयानकन्तथा धुर्य्यत्वात् ध्वज
शालिनं ध्वजवन्तं शालिनच्छब्दः किन्प्रत्ययान्तस्तद्वन्तमाह अन्य
स्त्वाह ध्वजेन शालितुं श्लाघयितुं शीलमस्येति णिनिः अनेकार्थ
त्वाद्धातूनामिति। एते प्रकीर्णकाः।॥ १०३॥

पिशाचेत्यादि। जटायुः युधि संग्रामे रावणस्य रथं वभञ्ज भ०
कद्रथवत् कुत्सितरथमिव कत्कचत्रिरथवदद्रति कुशब्दस्य क
दादेशः कीदृशः पिशाचस्येव मुखं येषां तेऽश्वाधौरेयायत्र
धुरं वहतीत्यर्थे ढघेकादिति ष्णेयः सत् शोभनं विद्यमानं वा
कृत्रं कवचं वा यस्मिन् कृत्रकवचाभ्यां सह रथं वभञ्जेत्यर्थोवा
भीमं भयानकं ध्वजशालिनं ध्वजयुक्तं शालिनच्छब्दस्तद्वत्तायां
अस्त्यर्थे शालिन् प्रत्ययद्रति वृद्धाः ध्वजेन शलते शोभते ग्रहादि
त्वाणिन् धातूनामनेकार्थत्वात् शालिरत्र दीप्त्यर्थद्रति केचित्
ध्वजेन शाडयितुं शीलं यस्येति उभयोरैक्यमिति स्मरणात् शाडृ
श्लाघायामित्यस्य रूपमित्यपरे शलङ्कश्लाघद्रत्यस्मात् ङशालृ
कथनेद्रत्यस्माद्वा ञेर्णिन्निति केचित्। द्रति प्रकीर्णकाः॥ १०३॥